

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200439
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8221200439.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 1.315,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 8Csp/20/2021-165 zo dňa 06.02.2023, takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi sumu 295,61 eur spolu s 5 % -ným ročným úrokom z omeškania od 27.07.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.315,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 27.07.2018 do zaplatenia.

2. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 8Csp/20/2021-99 zo dňa 16.11.2011 bola žalovanému právoplatne uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.020,21 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy od 27.07.2018 do zaplatenia. V časti zamietnutia žaloby o zaplatenia 295,61 Eur s príslušenstvom bol predmetný rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoCsp/10/2022-145 zo dňa 25.08.2022 a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie rozhodol, takto:

„I. Žalobu v časti zaplatenia 295,61 Eur s príslušenstvom zamietla.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 55,06 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 290 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 657, § 658 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2 a 8, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 19 ods. 1 a 2, § 23 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

5. Preskúmaním úverovej zmluvy zo dňa 02.06.2017 súd prvej inštancie zistil, že v nej dojednaný úrok, resp. fixnú úrokovú sadzbu vo výške 19,61 % ročne, nemožno považovať za úrok, ktorý by bol v súlade s dobrými mravmi. Vychádzal pritom zo zistenia, že v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov podľa prehľadu Národnej banky SR predstavovala pri nových obchodoch bánk 8,76 % ročne. V predmetnom prípade teda dojednaný úrok viac ako o 100 % prevyšoval sadzby úrokov pri úveroch poskytovaných v rozhodnom čase. Neprimerane vysoké úroky vo výške 19,61 % ročne preto boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi. S ohľadom na uvedené, súd prvej inštancie považoval úverovú zmluvu v časti povinnosti platenia úrokov za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

Neplatnosť dojednania o úroku z úveru spôsobila absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo viedlo súd prvej inštancie k vysloveniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Napokon, keďže ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj ako „RPMN“) zahŕňa aj úroky z úveru, možno mať tiež, podľa názoru súdu prvej inštancie, za to, že aj RPMN je v úverovej zmluve zo dňa 02.06.2017 uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, s čím § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch taktiež spája záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Z týchto dôvodov súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 295,61 Eur s príslušenstvom.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 1.315,82 eur, pričom úspešný bol čo do zaplatenia sumy 1.020,21 eur, t. j. v rozsahu 77,53 %. Úspech žalovaného v takom prípade predstavoval 22,47 %. Uvedený pomer úspechu a neúspechu sporových strán odôvodňuje priznať žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 55,06 %.

7. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, namietajúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku považuje za nepreskúmateľné, pretože súd vôbec neuviedol, akú úrokovú sadzbu by bolo možné považovať za primeranú v čase uzatvorenia zmluvy. Zdôraznil, že zdvojnásobenie priemernej úrokovej sadzby za obdobie 06/2017 činí hodnotu úrokovej sadzby vo výške 17,52 %, čo predstavuje len orientačnú hodnotu na trhu. Úroková sadzba vo výške 19,61 % je len nepatrne vyššia ako dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby, preto ju podľa názoru žalobcu nemožno považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 OZ, ktorým zákonodarca stanovil strop možnej odplaty za poskytnutie úveru. Pojem odplata pritom v sebe zhrňa dojednané úroky a poplatky, ktoré dlžník zaplatí veriteľovi nad rámec istiny. Keďže právny predchodca žalobcu plne rešpektoval kogentné zákonné ustanovenie týkajúce sa maximálnej možnej odplaty za poskytnutý úver, nemôže byť výška dojednaného úroku, ako podmnožiny pojmu odplata, vyhlásená za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu je aj hodnota RPMN uvedená v zmluve správna. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť, resp. zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaný sa odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, pri viazanosti dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť

daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp.zn.7Cdo7/2010).

12. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 1a ods. 1, prvá veta nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

15. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“

16. V preskúmvanej veci je z vykonaného dokazovania zrejmé, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.06.2017 poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému ako spotrebiteľovi úver v sume 1.500,- eur, ktorý sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť v 120-tich mesačných splátkach vo výške 26,93 eur, celkovo vo výške 3.231,60 eur. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 19,61 % a RPMN vo výške 19,61 %, pri priemernej RPMN v rozhodnom období vo výške 15,70 %. Podľa prehľadu Národnej banky Slovenskej republiky výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov predstavovala pri nových obchodoch bánk výške 8,76 % ročne.

17. V kontexte vyššie uvedených skutkových zistení možno konštatovať správnosť uvažovania súdu prvej inštancie o tom, že dojednaná úroková sadzba v predmetnom prípade viac ako dvojnásobne prevyšovala priemernú úrokovú sadzbu bánk, no zároveň nemožno z tohto zistenia bez ďalšieho dospieť k záveru o neplatnosti dojednania úrokovej sadzby pre rozpor s dobrými mravmi.

18. S ohľadom na skutkové a právne závery súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania zmluvných úrokov v predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.06.2017 poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/191/2022 zo dňa 26.01.2023, podľa ktorého tým, že súd priznal ustanoveniu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a inštitútu dobrých mravov väčšiu váhu, než mu v konfrontácii s jasnými a z hľadiska obsahu dispozície právnej normy pochybnosti nevzbudzujúcimi ustanoveniami § 53 ods. 6. Občianskeho zákonníka v spojení s § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. prináležala, zásadne poprel účel a význam príslušných ustanovení. Pokiaľ súdy v preskúmvanej veci vyhodnotili odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver ako rozpornú s dobrými mravmi napriek skutočnosti, že bola dohodnutá v zákonom stanovených mantineloch, vo svojich dôsledkoch nenaplnili ústavnoprávnu požiadavku vyplývajúcu z princípu právnej istoty, a to legitímnu predvídateľnosť postupov súdu a práva.

19. Odvolací súd s poukazom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/191/2022 zo dňa 26.01.2023 uvádza, že pri spotrebiteľských zmluvách a určovaní výšky odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ a § 3 ods. 1 OZ, je potrebné vychádzať z výšky dvojnásobku RPMN. Ak teda dojednaný úrok medzi stranami sporu bol vo výške 19,61 % a zároveň jeho výška bola totožná s výškou RPMN (vyjadrujúcej celkovú odplatu za poskytnutie úveru), pri priemernej hodnote RPMN v rozhodnom

období vo výške 15,70 %, nie je správny právny záver súdu prvej inštancie o tom, že dojednaná odplata je v rozpore s dobrými mravmi, keďže je v zákonných limitoch § 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. 1 ods. 4, §1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

20. Platnosť dojednania o úrokovej sadzbe zároveň vyvracia konštatovania súdu prvej inštancie o absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, rovnako o nesprávnosti uvedenia výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu odpadol dôvod pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b, d) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý predstavoval súčasne dôvod zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 295,61 eur s príslušenstvom.

21. Za daného stavu, pri korigovaní právneho záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania zmluvných úrokov, považuje odvolací súd podanú žalobu o zaplatenie 295,61 eur s príslušenstvom za dôvodnú, preto postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 295,61 eur spolu s 5 % -ným ročným úrokom z omeškania od 27.07.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O trovách konania rozhodol súd pre inštitúcie podľa § 396 ods. 2 CSP, pričom zmena rozhodnutia v merite veci založila dôvod pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Keďže odvolací súd vyhovel žalobe aj v zostávajúcej časti 295,61 eur s príslušenstvom, žalobca mal v konaní plný úspech. Za daného stavu preto žalobcovi prislúcha podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Žalobca bol súčasne plne úspešný aj v odvolacom konaní, čo odôvodňuje nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Pri rovnakom pomere úspechu pred súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom, odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov celého konania jedným výrokom (výrok II. tohto rozsudku) a úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).